

Не вибух світла — невідомий знак,
Що дійсність — на синкопи і повтори.
І там, де морок кулями зотаривсь,
Лиш блискавки й — струмочками — вузли.

Відтинок втрат, гострих кутів, розлук —
В спіраль-надгробок. — Німфи і сатири —
З природи — геть — клинці архітектурні —
Ретельним упорядникам на зло,

Хоч — крик і свист, що і амеб — на допит —
Й смерть — путівцям, повільного адептам,
Що — кожний — за свої й — сусіда — вчинки.

З самих очей все видиме — й мовчанка. —
Розподіл сил, що й вир не захита,
Який — по клаптю — хвилі — на хітин, —

Звук, що — набік — цей світ, як глухоту.